

бия и да спаси Казилинъ. Фабий поискалъ отъ Марцелла да се присъедини къмъ него или да му испрати Семпрония, който билъ влѣзълъ въ Лукания. Марцеллъ, за да спечели време, оставилъ 2.000 души за усиление на гарнизона въ Нола, а самъ съ останалитѣ си войски дошълъ при Казилинъ и заедно съ Фабия, но отъ двѣ разни страни и отъ два отдѣлни лагера, обсадилъ този градъ. Обсаденитѣ се отбранявали тѣй упорито, че Фабий вече искалъ да снесе обсадата, но Марцеллъ го убѣдилъ да я продължава. Доведенъ най послѣ до крайностъ, гарнизона се прѣдалъ на Фабия по капитулация и вече почналъ да излиза изъ града, но Марцеллъ завзелъ градскитѣ врати и, като че ли нищо незнающъ за капитулацията, склучена съ Фабия, нападналъ гарнизона и часть отъ него избилъ, а часть взелъ въ плѣнъ. Около 50 души, които излѣзали първи, Фабий испратилъ въ Капуа, а останалитѣ въ Римъ.

Прѣвземанието на Казилинъ било вторий, згоденъ за римлянитѣ резултатъ отъ побѣдата при Беневентъ, и дало на римлянитѣ срѣдства да обсадятъ и да прѣвзематъ Капуа при пръвъ удобенъ случай.

Слѣдъ прѣвземанието на Казилинъ, Марцеллъ се върналъ къмъ Нола и Суессула, а Фабий отишълъ въ Самний, почналъ да го разорява, взелъ въ плѣнъ градоветѣ: Телезия (Telese), Компса (Conza) въ земитѣ на гирпинитѣ и Еца (Troja) въ Апулия, взелъ богата плячка въ пари и добитъкъ, и истрѣбилъ или взелъ въ плѣнъ до 25.000 души, въ туй число 370 бѣглеци римски войници, които испратилъ въ Римъ, гдѣто били наказани съ смъртъ. Семпроний, който отишълъ слѣдъ Ханнона въ Лукания, набралъ въ нея нѣколко кохорти, на които възложилъ да разоряватъ

страната, гдѣто се намиралъ Ханнонъ. Но послѣдния ги разбилъ и отстѣпилъ отъ Семпроний въ Брутий. Семпроний прѣвзелъ Бландъ (днесъ *Marateo*) въ Лукания, а претора Фабий — Аккуа (*Accadia*) въ Апулия.

Слѣдъ туй римскитѣ армии се расположили на зимни квартири: консула Фабий — въ Суессула, Марцеллъ — въ Нола, Семпроний — въ Лукания, а претора Фабий — въ околноститѣ на Хердонея (*Ordona*) въ Апулия.

Аннибалъ, като дошълъ до Тарентъ намѣрилъ го вече заетъ отъ римскитѣ войски на М. Ливия, легатъ на претора М. Валерия, испратенъ отъ този послѣдния. Аннибалъ, като прѣстоялъ нѣколко дни прѣдъ Тарентъ, отложилъ за друго, по удобно време намѣрението си да го прѣвземе и се расположилъ да зимува на лагеръ при Салапия (*Salpi*) въ Апулия, кждѣто събралъ запаси съ храни отъ Метапонтъ (днесъ *Torre a mare di Metaponto*) и Хераклеа въ Лукания. А нумидийската и мавританската конница испратилъ, за попълнение съ коне, въ земитѣ на салентинцитѣ и въ апулийскитѣ гори.

Въ Сицилия царь Иеронъ умрѣлъ, а 15-годишния му внукъ и приемникъ, Иеронимъ, рѣшилъ да се откаже отъ Римъ и да влѣзе въ прѣговори съ Аннибала, но билъ убитъ отъ заговорници. Републиканската партия, като взела властта въ Сиракуза, рѣшила да поддържа съюза съ Римъ, но била свалена отъ партията на привърженцитѣ на Картагенъ, която се обявила противъ Римъ и отворила война противъ римскитѣ войски въ Сицилия. Примѣра на Сиракуза послѣдвали много градове въ Сицилия. Това накарало римския сенатъ да испрати тамъ Марцелла съ 2-та му легиона.

Филиппъ Македонски, който трѣг-